

Jeg vil sige: Det er også en udpræget saglig uenighed, der er imellem os, fordi vi simpelt hen har forskellige opfattelser af, hvordan man får tilskyndet til miljøstyring.

Nu siger miljøministeren, at det er en god dag for miljøet. Jeg er bange for, at det er en god dag for miljøbureaukraterne, som nu skal til at lave alle disse regnskaber af hensyn til nogle styrelser, og så vil de ellers blive puttet ind på en hylde og ikke blive brugt til noget, hvorimod det, som virksomhederne allerede er ved at udvikle, er det, som bærer fremtiden med sig.

Derfor er det selvfølgelig også udmærket, at de, der allerede er i gang, nu får en pause på tre år, før de skal gå over til regeringens måde at lave regnskaber på. Men det var dog bedre, hvis regeringen i højere grad fik tilskyndet virksomhederne til at udvikle den slags ting og så indsamle de oplysningerne og lavede en oplysningskampagne, sådan at der blev øget interesse om det her.

Og så vil jeg til slut sige, at bare fordi Dansk Industri tvunget af omstændighederne føler, at det er bedre at gå ind og prøve at gøre noget dårligt bedre, føler vi altså ikke, at det er vores opgave at lægge stemmer til noget, som vi grundlæggende er imod.

(Kort bemærkning).

Niels J. Langkilde (KF):

Jeg vil gerne kvittere for de forbedringer, der er kommet under udvalgsarbejdet. Det er helt oplagt, at der er trukket nogle giffænder ud, som har gjort det her meget mere brugeligt.

Men det er nu engang sådan i Det Konservative Folkeparti, at vi ikke er dikkende lammehaler til hverken Dansk Industri, LO eller andre organisationer. Vi tager selv stilling til de forslag, der ligger.

Og den grundlæggende konservative indstilling til dette her er, at det er ved frivillighed og konkurrence, vi får skabt en motor, hvorved vi får fremmet det her i mange virksomheder. Vi ser allerede, at mange virksomheder ud over landet opfatter det som et aktiv i konkurrencen mod andre virksomheder, at de kan præstere grønne regnskaber, at de kan præstere livscyklusanalyser. Vi behøver ikke i dette tilfælde at tvinge noget igennem, som faktisk kan gøres fuldt så godt ad frivillighedens vej.

(Kort bemærkning).

Aage Brusgaard (FP):

Ministeren var oppe og rose det gode i forslaget, og han roser også Dansk Industri. Jeg forstår bare ikke rigtigt, hvorfor det er sådan, at hvis noget er frivilligt, så er det noget skidt, men hvis det er lovfæstet, så er det godt.

Det, vi siger i både V, K og Z, er, at de, der vil have et grønt regnskab, må gå ud fra samme forudsætninger, nemlig det, der står i lovforslaget fra ministeren. Vi siger bare, at det skal være frivilligt.

Og så siger ministeren, at hele industrien er enig i, at det her lovforslag er godt. Jamen hvorfor i alverden så gøre det til lov, for så kan de jo bare gøre det, de siger at de vil? Ministeren må altså svare på, hvorfor en ting er bedre ved tvang end ved frivillig deltagelse.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jeg synes, det er glimrende, at mange virksomheder af egen drift har udarbejdet grønne regnskaber, har lavet grønne eller miljømæssige budgetter, er gået ind i en miljøstyring, har arbejdet med miljømærke, miljøcertificeringer og alle de andre ting på et frivilligt grundlag. Det synes jeg er en glimrende ting, så hr. Brusgaard misforstår mig – måske endda bevidst – når han siger, at jeg er modstander af frivillige initiativer. En lang række af de ting, vi gør på miljøområdet, har netop frivillighedens præg for at engagere pionererne, engagere de mest positive virksomheder.

Nu har vi imidlertid en lang række andre virksomheder, som tillægger miljøet ringere betydning, ikke af ond vilje måske, men simpelt hen fordi de er optaget af andre ting end den rent miljømæssige virkning, og jeg er overbevist om, at både ledelse, ansatte og den ansvarlige bestyrelse på disse virksomheder i kraft af, at det nu bliver en pligt at aflevere et sådan grønt regnskab, vil få en god lejlighed til at gennemgå virksomheden og diskutere problemstillingerne.

Jeg tror, det var fru Severinsen, der udtrykte frygt for, at det her bare ville være til gavn for – fru Severinsen brugte et udtryk, der vist ikke var venligt ment – miljøbureaukraterne; men det er sikkert, fordi fru Severinsen ikke kan huske forslaget. Det her handler ikke om at lave noget, der skal indsendes og godkendes af myndighederne. Det drejer sig alene om at lave et miljøregnskab for de virksomheder, som har en afgørende indvirkning på miljøet, svarende til den pligt, der altid har været for aktieselskaber